

Αριθμός 19

Ο ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 285 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 26 ΤΟΥ 1959, 19 ΤΟΥ 1960, 21 ΤΟΥ 1964,
29 ΚΑΙ 59 ΤΟΥ 1966, 53 ΤΟΥ 1968 ΚΑΙ 43 ΤΟΥ 1972)

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 10

Το Υπουργικόν Συμβούλιον, ένασκοῦν τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ περὶ Ἀστυνομίας Νόμου χορηγοῦμένης αὐτῷ ἐξουσίας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθούσους Κανονισμοὺς:

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Ἀστυνομίας (Πειθαρχικοὶ) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ (Ἄρ. 2) τοῦ 1976 καὶ θὰ ἀναγινώσκονται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Ἀστυνομίας (Πειθαρχικῶν) Κανονισμῶν τοῦ 1958 ἕως 1976 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς οἱ «βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περὶ Ἀστυνομίας (Πειθαρχικοὶ) Κανονισμοὶ τοῦ 1958 ἕως 1976.

Ἐφημερίς,
Κυβερνήσεως
Παράρτημα
Τρίτον :
30.4.1958
17.7.1958
13.8.1960.
Ἐπίσημος
ἐφημερίς,
Παράρτημα
Τρίτον :
7.6.1968
2.3.1973
26.9.1975
26.3.1976.

2. Ἡ ἐπιφύλαξις τῆς παραγράφου (2) τοῦ Κανονισμοῦ 1 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐξ αὐτῆς διαγραφῆς τῶν λέξεων καὶ ἀριθμοῦ «ἐν τῷ Κανονισμῷ 40» (πέμπτη γραμμὴ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τῶν λέξεων καὶ ἀριθμῶν «ἐν τοῖς Κανονισμοῖς 10Α καὶ 40».

3. Οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 10, τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου Κανονισμοῦ:

«10Α.—(1) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν Κανονισμῶν 10 ἕως 22, ἀμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων, ὁ Ὑπουργὸς δύναται, καθ' οἰονδήποτε χρόνον καὶ προτοῦ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς ἢ ὁ Βοηθὸς Ἀρχηγὸς (Διοικήσεως), ἐνεργήσῃ ὡς προνοεῖται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ 10, νὰ ἀξιῶσῃ παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ ὅπως τὸ πόρισμα ἐρεύνης ὁμοῦ μετ' ἀπάντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων διὰ πειθαρχικὴν δίωξιν οἰοῦνδήποτε μέλους ὑποβληθῆ ἑκείνου πρὸς αὐτὸν πρὸς μελέτην.

(2) Ὁ Ὑπουργὸς ἀφοῦ μελετήσῃ τὸ πόρισμα καὶ τὰ ἔγγραφα ἐὰν εἶναι τῆς γνώμης ὅτι—

(α) δὲν διεπράχθη οἰονδήποτε πειθαρχικὸν ἀδίκημα ἐντέλλεται ὅπως οὐδεμίαν πειθαρχικὴν δίωξιν ἀσκηθῆ κατὰ τοῦ καθ' οὗ ἢ καταγγελία

(β) διεπράχθη μὲν ἀδίκημα ἀλλὰ τοῦτο δύναται νὰ ἐκδικασθῆ ἐπαρκῶς ὡς προνοεῖται ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν 12 ἕως 18, ἀμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων, ἐντέλλεται ὅπως ἡ ὑπόθεσις ἐπιστραφῆ εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν ἢ Βοηθὸν Ἀρχηγὸν (Διοικήσεως) ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, πρὸς κατηγορίαν τοῦ καθ' οὗ ἢ καταγγελία συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν 10 καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως δυνάμει τῶν ρηθέντων Κανονισμῶν 12 ἕως 18

(γ) διεπράχθη ἀδίκημα, ὅπερ, λόγῳ τῆς σοβαρότητος αὐτοῦ ἢ τῶν περιστάσεων ὑπὸ τὰς ὁποίας διεπράχθη, θὰ ἔπρεπε,

κατά την κρίσιν του, να έκδικασθῆ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ὡς προνοεῖται ἐν τῷ Κανονισμῷ 32, κατόπιν διατυπώσεως τῆς σχετικῆς κατηγορίας, διορίζει τοιαύτην Ἐπιτροπὴν καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς αὐτὴν πρὸς έκδίκασιν, ὅποτε οἱ Κανονισμοὶ 33, 34, 35, 36, 37 καὶ 38, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς αὐτὴν. Εἰς τοιαύτην περίπτωση ὁ Ὑπουργὸς παρέχει ἢ μεριμνᾷ ἵνα παρασχεθῶσι πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ καταγγελία ἀντίγραφον τοῦ πορίσματος, τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας».

4. Ἡ ὑποπαράγραφος (β) τῆς παραγράφου (3) τοῦ Κανονισμοῦ 20 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολουθοῦ ὑποπαραγράφου:

«(β) Ἐν τῇ περιπτώσει έκδόσεως ὑπὸ τοῦ Προεδρεύοντος Ἀξιωματικοῦ ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως, ἣτις δὲν ἔχει ἐκκληθῆ δυνάμει τῆς ὑποπαραγράφου (α) τῆς παρούσης παραγράφου, ἢ έκδόσεως ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἐνεργοῦντος ὡς Προεδρεύοντος Ἀξιωματικοῦ, ὁ Βοηθὸς Ἀρχηγὸς (Διοικήσεως) δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ ταύτην ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐντὸς δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας έκπνοῆς τῆς προθεσμίας τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) τῆς παρούσης παραγράφου ἢ ἀπὸ τῆς ἡμεραμηνίας τῆς τοιαύτης ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως.»

5. Ὁ Κανονισμὸς 29 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ:

«29. Ὁ Ἀρχηγὸς ἀφοῦ μελετήσῃ τὸ πόρισμα δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν μὴ πειθαρχικὴν δίωξιν τοῦ Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ ἢ νὰ διατυπώσῃ κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν εἰς ἣν θὰ περιγράφεται τὸ ἀδίκημα καὶ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τοῦτο λεπτομέρειαι οὕτως ὥστε ὁ καθ' οὗ ἡ κατηγορία νὰ μὴ εὐρίσκεται ἐν ἀμφιβολίᾳ ὡς πρὸς τὴν προσαπτομένην κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν. Εἰς περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀνώτερος Ἀξιωματικὸς θὰ κατηγορηθῆ καὶ ἡ ὑπόθεσις θὰ έκδικασθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὡς προνοεῖται ἐν τῷ Κανονισμῷ 30, οὗτος παρέχει ἢ μεριμνᾷ ἵνα παρασχεθῶσι πρὸς τὸν Ἀνώτερον Ἀξιωματικὸν ἀντίγραφον τοῦ πορίσματος, τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.»

6. Ὁ Κανονισμὸς 31 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ:

«31. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἠθέλην ἀξιῶσει τὴν εἰς αὐτὸν ὑποβολὴν τοῦ πορίσματος δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 31Α καὶ ὁ Ἀρχηγὸς μετὰ τὴν μελέτην τούτου κρίνει ὅτι τὸ διαπραχθέν ἀδίκημα εἶναι σοβαρᾶς μορφῆς καὶ ὅτι οἰαδήποτε ποινὴ προνοουμένη ἐν τῷ Κανονισμῷ 30 δὲν θὰ ἦτο ἐπαρκῆς, ὑποβάλλει τὸ πόρισμα ὁμοῦ μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων πρὸς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις, κατόπιν διατυπώσεως τῆς σχετικῆς κατηγορίας, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν πρὸς έκδίκασιν εἰς Ἐπιτροπὴν διοριζομένην ὑπ' αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν 32. Εἰς τοιαύτην περιπτώσιν ὁ Ὑπουργὸς παρέχει ἢ μεριμνᾷ ἵνα παρασχεθῶσι πρὸς τὸν Ἀνώτερον Ἀξιωματικὸν ἀντίγραφον τοῦ πορίσματος, τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.»

7. Οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐνθέσεως, εὐθύς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 31, τοῦ ἀκολουθοῦ νέου Κανονισμοῦ:

«31Α.—(1) 'Ο 'Υπουργός δύναται, καθ' οιονδήποτε χρόνον και προτού δ' 'Αρχηγός ενεργήση ως προνοείται έν τῷ Κανονισμῷ 29, νά αξιώση παρ' αὐτοῦ ὅπως τὸ πόρισμα ἐρεύνης ὁμοῦ μεθ' ἀπάντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων διὰ πειθαρχικὴν δίωξιν οἰουδήποτε 'Ανωτέρου 'Αξιωματικοῦ υποβληθῆι πρὸς αὐτὸν πρὸς μελέτην.

(2) 'Ο 'Υπουργός ἀφοῦ μελετήσῃ τὸ πόρισμα καὶ τὰ ἐγγράφα, ἐάν εἶναι τῆς γνώμης ὅτι—

- (α) δὲν διεπράχθη οἰονδήποτε πειθαρχικὸν ἀδίκημα ἐντέλλεται ὅπως οὐδεμία πειθαρχικὴ δίωξις ἀσκηθῆι κατὰ τοῦ καθ' οὗ ἢ καταγγελία·
- (β) διεπράχθη μὲν ἀδίκημα ἀλλὰ τοῦτο δύναται νά ἐκδικασθῆ ἐπαρκῶς ὡς προνοεῖται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ 30, ἐντέλλεται ὅπως ἡ ὑπόθεσις ἐπιστραφῆ εἰς τὸν 'Αρχηγόν, ἵνα κατηγορήσῃ τὸν 'Ανώτερον 'Αξιωματικὸν συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν 29 καὶ ἐκδικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν 30·
- (γ) διεπράχθη ἀδίκημα, ὅπερ, λόγω τῆς σοβαρότητος αὐτοῦ ἢ τῶν περιστάσεων ὑπὸ τὰς ὁποίας διεπράχθη, θά ἔπρεπε, κατὰ τὴν κρίσιν του, νά ἐκδικασθῆ ὑπὸ 'Επιτροπῆς ὡς προνοεῖται έν τῷ Κανονισμῷ 32, κατόπιν διατυπώσεως τῆς σχετικῆς κατηγορίας, διορίζει τοιαύτην 'Επιτροπὴν καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς αὐτὴν πρὸς ἐκδίκασιν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ 'Υπουργός παρέχει ἢ μεριμνᾷ ἵνα παρασχεθῶσι πρὸς τὸν καθ' οὗ ἢ καταγγελία ἀντίγραφον τοῦ πορίσματος, τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.»

(Υ.Ε. 523/59/10.)

